

[Oluf Pedersen.]

er tilfældet, men jeg synes på den anden side, at sådan et spørgsmål må dog opklares. Det er et tab på et halvt hundrede millioner kroner, som jeg mener ligger i ordningen, og det er jo ikke så få penge. Hvis vi fordeler det på de rigsdagsmedlemmer, der stemmer for loven, ville det, hvis de skulle svare til det, betyde, at de ikke fik løn i de næste fire—fem år, og det havde de i og for sig heller ikke for tjent.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, og §§ 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 98 stemmer mod 6; 12 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3, § 4, således ændret, § 5, ændringsforslag nr. 4, § 6, således ændret, og §§ 7—14

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i postloven.

(Første behandling findes i tiden sp. 4793; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 2517).

Udenfor betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af Niels Pedersen:

Til § 1.

I den foreslåede ændring af lovens § 15 VIII. Aviser. a., stk. 4, udgår ordene „fjerdingår eller kortere“.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Elgaard: Under udvalgets arbejde er der stillet et ændringsforslag gående ud på, at man hæver 35 g vægtgrænsen til 50 g, og med denne ændring skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Niels Pedersen: Jeg sagde ved første behandling af dette lovforslag i går, at der burde være mere tid ikke alene her i det høje ting, men også i udvalget, til at behandle lovforslaget, og at det ikke burde jages igennem i disse travle dage. Udvalget har haft altfor lidt tid til sine overvejelser, og derfor er resultatet også blevet derefter. Udvalgets flertal indstiller lovforslaget til vedtagelse med et ændringsforslag, hvorefter vægtgrænsen for dagblade forhøjes fra 35 til 50 g. Det er rimeligt, at denne vægtforhøjelse finder sted, for bestemmelsen om de 35 g stammer helt fra 1914, og på det tidspunkt var de fleste blade i Danmark kun 4-sidede, i hvert fald ude på landet, men nu er de gennemgående 8-sidede, og så har bestemmelsen om de 35 g ikke kunnet slå til. Disse aviser har derfor måttet betale ekstra.

Efter lovforslaget bliver den tilgrundliggende portosats for blade under A. 1,7 øre pr. nummer. Under afdeling B. bliver den 1,4 øre, men det vil betyde for disse blade, idet vægtgrænsen forhøjes fra 35 til 50 g, at de så godt som ingen forhøjelser får, og dette gælder i særdeleshed provinspressen; under afdeling A. betales der i øjeblikket 2,15 øre, og nu foreslås det, at de skal betale 2,20 øre — det vil altså sige en stigning på 0,05 øre pr. nummer eller 5 øre pr. 100 numre, og da der gennemgående for dagbladene er 300 numre om året, bliver det en stigning på 15 øre om året. Under B. betaler de 8-sidede numre, som i reglen vejer 50 g, i dag 1,73 øre. Nu foreslås det, at de skal betale 1,8 øre, det er en stigning på 0,07 eller 7 øre pr. 100 numre eller 21 øre om året, når der er 300 numre, som der er i almindelighed. Det er en favorisering af de store partiets presse, som har de mange dagblade ude over landet, og det går ud over de mindre partier, som er henvist til få og små dagblade eller også til ugeblade og månedsblade.

Jeg har undersøgt forholdene for et sådan lille partis månedsblad. Det betaler i dag 76 øre om året. Det vil komme til at betale 1 kr. 8 øre, altså en stigning på 32 øre for 12 numre om året; det er næsten 3 øre mere pr. nummer eller en stigning på 42 pct. For dagbladenes vedkom-